

GAZETA W. Księstwa POZNAŃSKIEGO

PRZEDPŁATA:

kwartrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 30 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERTY:

1 sgr. 2 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukarnia i zakładem Drukarni Nadwornąj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu

Telegraficzne wiadomości.

Londyn, piątek 16. Lipca. — Na odbytym właśnie posiedzeniu izby niższej wniósł Disraeli bil domagając się, aby rząd i w czasie feryi parlamentowych upoważniony był milicją uzbroić i gdy na to zezwoli, za granicami państwa użyć onęj. Późem przeszedł przy drugim odczytaniu bil żydowski 156 głosami przeciw 65.

Paryż, sobota 17. Lipca z rana. — Dzisiejszy Monitor zawiera depeszę z Raguzu z 15. m. b. wedle której komisarz Porty, Kemal Effendi przyjął poddanie się szefów powstania w Hercegowinie. Deputacya przez nich obrana towarzyszyć będzie Kemal Effendemu do Trebinje, końcem załatwienia z nim nieporozumień. Baszy Bozuki opuszczą Hercegowinę.

Berlin, 18. Lipca. — Najj. Pan raczył nadać porucznikowi wysłanemu ze służby koniuszemu J. kr. Wysokości księcia Karola pruskiego, Broksech, i królewsko książęcemu nadinspektorowi Ritter w malęj Glinice order orła czerwonego czwartęj kl. i wynieść do stanu szlacheckiego dziedzica dóbr Gustawa Conrada Józefa Gottfryda Franken w Weltz w Düsseldorfie.

Berlin, 17. Lipca. — Wiadomości z Tegernsee donoszą, że pogoda się polepszyła i że król rozpoczął znowu swoje przechadzki piesze i wycieczki w odległe okolice.

Najświeższe wiadomości. Nowa pruska gazeta z dnia 17. Lipca rozwodzi się w artykule wstępnym, pod tytułem: „koniec początku” nad wypadkami w Indjach. Chociaż mówi to pismo, jesteśmy po stronie Anglii życząc jej zwycięstwa chrześcijaństwa i cywilizacji nad rokoszem, który grozi wybuchnąć ogólnem powstaniem, niemogliśmy przecie od samego początku nie dziwić się tej bezwzględnej pewności, z jaką występowała cała angielska prasa a za nią prawie cała niemiecka o niewątpliwem, mocą oręża wymuszonym przywróceniu rządów angielskich w Indjach. I my wzdrzaliśmy się z razu od myśli, że rokosz Sapojów być może symptomem napróżd odbijającego się cienia narodowego powstania; ale wynurzyliśmy obawę naszą, że nim być może, i zapytywaliśmy się po kilka razy — czego nikt nie powtarzał. Cóż więc, jeżeli europejska waleczność na długo nie wystarczy przeciw klimatowi azjatykiemu — angielska mniejszość przeciw przeważnej większości? Cóż będzie jeżeli nie dostateczna i słaba organizacya wojska angielskiego, już w wojnie krymskiej wykazana, sprawdzi się w obec stutysięcznych hord, uczących się wojować?

„Byleby Delhi zdobyto, powstanie powalone,” odezwał się zrazu Times i za nim chór wiernych zwolenników mu. Wzięto to miasto tak świetnie, jak żadne może, co się groźnej Anglii opierało. „Musimy zdobyć Cawnpur i zemścić się,” wykrzykiwano od strony kanału i odpowiadano równie z łądu „a złamamy siłę rokoszan.” Cawnpur zdobyto i zemszczono się należycie, a siła rokoszan rozprysła się, ale nie zlamala. „Ku Luknau zdążać musim, tam uderzym w serce powstania.” Lukno upadło, ale tylko w członki powstania uderzono, nie zaś w serce; bo w tej chwili więcej rokoszan jest pod bronią przeciw władzy angielskiej, niż potrójna siła zastępów Sapojów wynosiła w Miruht przed pierwszym powstaniem.

Anglia ma wszystko, co mieć chciała, — co mieć sądziła za rzecz konieczną, aby wyjść zwyciężką, ale nie jest zwyciężką, choć każdy pojedynczy czyn wojenny zasługuje na najwyższe uznanie; nad niektórymi zataić nie można podziwiania. Nie można już wyliczyć miejsca, które zdobyć wypada; ale punkta, w których nieprzyjaciół przeciw Anglii powstaje, albo się do powstania gotuje, można już liczyć na sta. Gdzie nie stoją wojska angielskie, tam stawa w Indjach nieprzyjaciół, najgorszy, bo nad głowami ich palący.

Angielska prasa naśmiewała się z floty rosyjskiej, że z Kronstadtu i Sweaburga nie wyszła i nie chciała się zmierzyć z oczywistą przemocą. Naśmiewanie to przebrzmiało, a teraz rosyjska eskadra ma się przypatrzeć flocie francuskiej pod Cherburgiem! Tak samo nienawidzi opinia publiczna w Anglii thurzoska prowadzenie wojny Niggerów, a ci Nigierowie wykazują się, pomimo Delhi i Luknowa tu tysiącem tam po 20 tysięcy i wszędzie, gdzie nie dosięga kula działowa, rakiet i bagnet. W Maju 1857 rozlał się rokosz od Mirutha do Delhi. W Maju 1858 stał się rokosz powszechniejszym i groźniejszym niż o tem myśłano, i inzyruncy — tak ich nazwać musim — nauczyli się siły unikania, znikania i obracania się. Najniebezpieczniejszej rzeczy się nauczyli, jakiej się tylko nauczyć może wojna powstańców tj. czekać.

I jeżeli w istocie czekać będą, nie pospieszają się i zdołają uchylać się nie zdobędzie siła wojenna angielska całego kraju. Napróżno twierdzą: Edinburgh

i Quarterly Review, że nie było właściwie powodu do tego powstania; napróżno prawią Times i Daily News, że idzie tylko o rokosz zwyczajnych wojsk żołdowych, i że lud w wielkich masach nie należy doń.

Pogadanki potoczne pani Hornsteett, listy kupieckie i wiadomości prywatne skreślają położenie rzeczy wcale inaczej, i ile z gazet, szczególnie z wojskowych wyczytać można, przyznać przychodzi, że smutny jest obraz przyszłości. — Jeżeli, mówi to pismo, przez lat kilka pokój będzie panował w Europie, przytłumi Anglia powstanie, ale nigdy nie posiedzie ona bezwzględnej władzy w Indjach, jaką posiadała aż do wojny krymskiej. „Tak jak było, nie będzie już,” wyrzekliśmy przed 9ciu miesiącami nie wiedząc, czy wypadki to stwierdzą. „Jak było, tak nie będzie już,” musim i dziś powtórzyć i dodać, że zdaje nam się być największym stopniem politycznego przecenienia się, chciećprzepowiedzieć ostateczne zwycięstwo władzy angielskiej w Indjach, a to nie tylko w Chinach ale i w Indjach.

(Kor. Cz.) Tutejsze dzienniki zamieszczają depeszę bar. Manteuffla z 6. Kwietnia, wystosowaną do gabinetu austriackiego jako odpowiedź na depeszę tegoż z 7. Marca w sprawie załogi rastackiej, dawniej już przez dzienniki podana. Jest to niewątpliwie tażsama depesza pruska, na której korespondent nasz wiedeński opierał doniesienie swoje z dnia 2. Maja, „że gabinet pruski posunął się aż do groźby wystąpienia z rzeszy niemieckiej, komunikując hr. Buolowi oświadczenie to, przesłane z Berlina do wszystkich dworów niemieckich. Nie masz wprawdzie w depeszy tej takowej groźby, ani z przeznaczenia jej wynika, aby mogła być przesłana i do innych dworów niemieckich; ale to prawda, że depesza bierze sprawę załogi rastackiej bardzo seryo, że przeciwko postępowaniu bundestagu tak w tym jak w kilku innych przypadkach powstaje bardzo stanowczo, że wreszcie w ostatnim ustępie oświadcza i daje uwagi: „że podobne postępowanie bundestagu, rozstrzygania wszystkich kwestyi uchwałami większości z nadwężeniem praw mniejszości, może w chwilach krytycznego doświadczenia stać się trwałości związku niebezpiecznem.” Nie masz więc w tych słowach osobistej Prus groźby wystąpienia z niego, lecz jest tylko ogólne przestrzeżenie, że praktykujący się dziś system załatwiania jego interesów, oddalając go od właściwego przeznaczenia, wystawia na szwank samo nawet istnienie jego. Do tego się redukuje głośna wiadomość korespondencyi wiedeńskiej. Ma ona zawsze to za sobą, że najwcześniej doniosła o rzeczonej depeszy pruskiej, i zwróciła uwagę na wielki rozstęp w zapatrywaniu się Prus i Austrii na sprawy bundestagu.

Potwierdza się wiadomość, że odpowiedź duńska została odesłana. Co dzienniki niemieckie o jej oświowie rozprawiają, trudno sprawdzić. W ogóle zapewne się nie mylą, podając, że jest tylko powtórzeniem dawniejszych propozycji, z dodatkiem kilku nowych, za któreby zaczęć można nie dalszych układów. Przekonanie, że w razie niezadowolenia z odpowiedzi duńskiej, Bundestag wystąpi z ultimatum i egzekucją, nie było tu nigdy bardzo silne, jednogłośnie krzyku dzienników wiedeńskich. Wrzawa ta o gotowość destadu do kroków stanowczych miała zapewne wpłynąć na odpowiedź Prus. Nie miała jednak jak się zdaje żadnego na nią wpływu. A jednak niepodobna prawie przypuścić, aby bundestag mógł w obec Niemiec i Europy dłużej jeszcze bezczynnym pozostać.

Wewnętrzna polityka pruska nie daje żadnego znaku życia. Cisza tak powszechna i głęboka, jakoby machina rządu całkiem iść przestała. Musi jednak być w dobrym stanie i należytych porządku. skoro ruch swój odbywać może prawie bez żadnego dozoru. Król i książę namiestnik są za granicą. Z ministrów jeden p. Manteuffel pozostał namiejsu. Sądy rozpoczynają wakacje w przyszłym tygodniu, szkoły zaczęły je w bieżącym, uniwersytet zaczyna je w przyszłym miesiącu. Gdy się te trzy najludniejsze instytucje w świat rozpierzchną, można powiedzieć bez przesady, że Berlin jest opustoszałym. Bo i teatry królewskie mają w tymże czasie wakacje, i wojsko nie pokazuje się na ulicach, lecz siedzi w koszarach, używając wczasu przed manewrami przyszłego miesiąca. Wyższe mieszczaństwo przepędza pewną część lata na pobliskich wsiach, nad brzegami morza lub u wód. W innych stolicach nie znać może takiego ubytku ludności w mieście, ale na szerokich ulicach Berlina widać to od razu. Przejedni dziwią się, że miasto puste i prawie bez ruchu. Toi „bouffes parisiennes” kończą w tym tygodniu swoje przedstawienia, bo poraż mniej publiczności umiejacęj po francusku, któraby sałę zapelniała. Wystarczy przedstawienia trzech znanych karłów w teatrze Friedrich-Wilhelmstadt na zabawienie reszty publiczności. Szczęśliwy, kto z Aten nad Sprewą w tym czasie wynieść się może, choćby też tylko do pomorskiej Beocy!

Królestwo Polskie.

Warszawa, 17. Lipca. — Najj. Pan, w skutku przedstawienia księcia

namiestnika Królestwa, najmiłościwiej zezwolił przebywającemu w Turcyi wychodźcy polskiemu, Teofilowi Dobrosielskiemu, powrócić do Królestwa Polskiego, na zasadach najwyższego ukazu z d. 27. Maja 1856.

Francya.

Paryż, 15. Lipca. — Książę Napoleon przewodniczył rozdzielaniu nagród, które się odbyło 13. m. b. w pałacu wystawy w Limoges. Uroczystość zaczęła się o godzinie 2ej. Książę ubrany w mundur członka akademii, zagaił ją długą mową, która nie jest bez znaczenia. Podajemy z niej niektóre wybitniejsze miejsca. Jedność nasza narodowa, przez długą wieków koleję przygotowana a przez rewolucyą dokonana, nie ma się co obawiać indywidualizmu lub ducha miejscowości. Nie tutaj tkwi niebezpieczeństwo, owszem należałoby go szukać w przeciwniej tendencyi, gdyby miała zbyt wiać górę. Obawiać się trzeba absorbcyi sił indywidualnych na korzyść potęgi ogólnej, substytucyi rządu za wszystkie czynności życia socyalnego, skarlłowacenia wszelkiej osobistej działalności, przygniecionej przesadzoną centralizacyą administracyi. Pragnąłbym, aby obywatele przestali polegać na pomocy rządu, wymagać jego sprzyjania, chciałbym aby zaczęli unieść się dumą wystarczenia sami wszystkiemu, zasadzania skutku przedsięwzięć swych na własnej energii i na potęgę opinii publicznej. Gdy z naszą jednością polityczną, która jest podziwieniem a nieraz postrachem sąsiadów, połączymy siłę płynącą z współdziałania indywidualu i asocjacyi, ojezyzna nasza pewną być może spełnienia wielkich przeznaczeń, jakie sobie za cel położyli wiekopomni obywatele z roku 1789. A dalej: Jeżeli przemysł zastępuje rękę maszyną, pozwala człowiekowi podnieść w górę czoło, niegdyś uciążliwą schyłonę pracę, to tylko w tym celu, aby jego myślom dać większy i szerszy polot. Panowie, oby waszym dzieciom, aby temu młodemu pokoleniu, któremu przyszłość nasi ojcowie krwią swą okupili, rzetelne a liberalne wychowanie było tarczą przed zaborczym jadem materializmu! Oby bogactwo było dla nich tylko środkiem do wyswobodzenia ducha i przywrócenia mu zupełnej wolności.

Telegram z Konstantynopola donosi, że sultan wyprawił wyższego oficera do Dszeddahu dla ukarania sprawców rzezi. Anglia poprzestanie na tem, ale bynajmniej Francya, jak wnosić można z głosów półurzędowych. Tutaj wcale inaczej z tej okazji myślą korzystać. Francya nalegać będzie o natychmiastowe wykonanie hatti humajoumu, w razie potrzeby z prawem interwencyi. Ze interwencya do spraw wewnętrznych Turcyi wyraźnie i jak najdobitniej zabroniona jest paragrafami traktatu paryskiego, to nic nie znaczy. Pokój paryski! Jakież to stare dzieje! Nie tylko pokój paryski, ale cała wojna wschodnia zapomniana zupełnie, odkąd sultan nie chce skakać, jak mu zagra poset francuski a francuskie dzienniki na wyścigi z moskiewskimi trąbią na cztery wiatry żalobną piosenkę: Turban chory, konający! — Zresztą tak Anglia jak Francya jednobrzmiące instrukcyje wyprawiły do swych posłów w Stambule z domaganiem się świetnej satysfakcyi za rozboje w Dszeddachu.

Zapewniają tu, że wice admirał Clavaud, komendant stacyjny w Grecyi odebrał rozkaz do udania się natychmiast na wody Kandyi. Jednocześnie wyszedł rozkaz do eskadry krążącej na wodach indo-chińskich, wysłania 2ch okrętów wojennych na morze Czerwone. Porta z swej strony niemiudziej czynna wyprawia znaczny oddział wojska do Dszeddachu.

Le Pay's zawiera dziś doniesienie bardzo ważne: W chwili wyjścia do druku dowiadujemy się, iż nadeszły do Paryża prywatne telegramy, według których Turcy zaczęli uderzyli na Czarnogórców, którzy nspadnięci cofnęli się w swoje góry i tam nieprzyjaciela czekają. Nie mając czasu do sprawdzenia pogłoski podajemy ją bez gwarancyi.

Anglia.

Londyn, 15. Lipca. — Pożar obudów zakładów ogniomistrzowskich, o którym donosiliśmy, większą szkodę, niż z początku mniemano. Nie sto, ale przeszło 300 ludzi poniosło kalectwo lub rany, których wiele nie przeżyje.

Podług wykazów urzędowych zapłaciły w ubiegłym roku londyńskie instytucje zabezpieczenia od pożaru 887,410 fszt. podatku rządowi.

Oczyszczenie Tamizy obrachowane jest na 3½ mil. fszt. Sumę tę zebrać się ma przez pożyczkę wypłatną od 30—50 lat, zwrot zaś kapitału i procentów ma nastąpić drogą opodatkowania londyńskich parafii.

Austria.

Wiedeń, 15. Lipca. — Gubernator cywilny Bośni, Vely basza aresztowany został w skutek rozkazu z Konstantynopola. Oskarżają go, że zostawił bez żywności i amunicyi Hussein baszę i że przez to stał się powodem klęski zadanej dnia 13. Maja. — Pismo uniewinniające, które wysłał sekretarz księcia Danila, p. Delarue, do hrabiego Buola, zostało bez odpowiedzi. Czarnogórcom dozwolono od dni 14 odwiedzać targ w Cattaro. Korzystali z tego pozwolenia i zaraz pierwszego dnia sprowadzili na sprzedaż konie na Turkach zdobyte. Czarnogórcy sprzedawali je po 25 złotych reńskich, a tu w Wiedniu płacono za parę 500 zlr.

Wczoraj wieczór wyjechał król Otto grecki i wielki książę Piotr oldenburgski.

Indye.

Według Delhi Gazette generał gubernator wyznaczył nagrodę 500 rupii i dwie wsie na głowę Dara Singha służącego pod Nena Sahibem. Nena Sahib wysłał kilku szpiegów do Allahabad dla śledzenia pomszczeń generała gubernatora. Tych szpiegów schwytano i oni wyznali, że każdemu z nich Nena przyrzekł po 100 rupii.

W dniu 23. Maja koszar w Allahabad spaliły się podczas gdy żołnierze siedzieli przy obiedzie. Sądzą, że ogień był podłożony.

Lord Canning generał gubernator znajduje się dotąd w Allahabad, gdzie i naczelny wódz sir Colin Campbell jest oczekiwany.

Rozbrojenie w Guserat i w kraju południowym Maratów sprawia takie wzburzenie między temi nawet, którzy dotąd najwierniejszymi byli Anglikom, że obawiają się tam wybuchu zaciętej wojny. Środek ten rozsądny sam w sobie, zdaje się, że zbyt pospiesznie został przedsięwzięty. Agent polityczny angielski w kraju Maratów p. Manson, znalazł śmierć starając się o rozbrojenie naczelnika krajowców w Nargund, a w Guserat szczególnie mają być obruszeni. Nabab z Cambay i Guicowar, że im chcą odebrać broń, która w ich oczach jest oznaczeniem ich stopnia i władzy.

W Bombaj rozpoczęła się już pora dżdżysta, spadło już 5 cali deszczu. Korespondent Timesa p. Russell, który ciężko i niebezpiecznie chorował w skutku apopleksyi słonecznej, znajduje się już w drodze z powrotem do Anglii.

Indye wschodnie i Chiny.

Kalkuta, 3. Czerwea. — Postępy, jakie poczynili Anglicy w ciągu ostatnich dwóch miesięcy w poddaniu się Indyi, są nader małe. Ograniczają się one prawie tylko na zajęciu Barceilly i na odniesieniu zwycięstwa nad wojskiem Sangora i Nerbudera, przez co Anglicy weszli w posiadanie Ihandi, Kalpi i Baary. Sąd wojenny wskazał na śmierć 35 ludzi 4. pułku lekkiej piechoty; w którym, gdy stał garnizonem w Hudszypur, odkryto spisek. W wschodniej Bengalii objawiają się niebezpieczne znaki, które zwykły w Indyach zawsze poprzedzać rokosz. Pod Patre i Dinapur zalegają tłumy powstańcze pod wodzą Kur Singha. I w pobliżu Allahabad mają się znajdować tłumy powstańcze. Nena Sahib znajduje się jeszcze w Audh. Żołnierze w Luknowie mają do walczenia nie tylko z Hendostanem i słońcem, ale i z trzecim nieprzyjacielem, tj. ospą, która nader groźną się być tu okazuje. W jednym dniu miało 20 żołnierzy ulec tej chorobie. Wedle listów, których sprawozdania atoli zaręczyć nie można, zaczynają wojska szemrać i dyscyplin wolniej. Droga między Futtipur i Cawnpore jest niepewną. Rokosze, którzy Calpi bronili, ale, jak wiadomo, musieli ustąpić przed napadem sir Hag Rose, liczyli 10 tysięcy ludzi dobrze uzbrojonych. Powstanie w Tozande w Nagpur nie zostało przytłumionem.

Arabia.

Dszeddah, mohametańskie miasto nadmorskie nad morzem Czerwonym, w którym niedawno rzeź chrześcijan miała miejsce, leży w odległości 15—16 godzin od Mekki, której port tworzy, liczy 16—20 tysięcy mieszkańców. Miasto to uchodzi za równie święte jak Mekka i Medina, i w dawniejszych czasach nie wolno tu było mieszkac chrześcijanom, równie jak w ostatnich dwóch miastach. Tylko Francya i Anglia reprezentują konsulowie. Basza z Dszeddah zajmuje wielkie stanowisko między dygnitarzami tureckimi i pobiera płacy 1,200,000 piast. (około 70,000 tal.), która w dwójnasób się powiększa różnemi daninami. Obręb urzędu jego rozciąga się za Mekkę. W 1857 piastował tę godność Muszir hadszy Kiamil basza. Dom wymordowany braci Sawa (grezy z Lemnos) zostawał pod opieką angielską, gdy trzej bracia, każdy z osobna, cieszyli się protekcyą francuską. Związki handlowe miał on z Sudanem i miał agentów swych aż do granic Abyssynii. Zresztą handel w Dszeddah jest prawie całkiem w ręku Hadromautów, fanatycznego ale przemysłnego szczepu Yemen, jako i w ręku Indyan wschodnich. Posiadać majątku 3—4 milionów fr. nie należy wcale do rzadkości między niemi; jeden z najbogatszych był przed kilku laty pewien Farraj Joussef, właściciel 10—12 okrętów dość obszernych. Dszeddah (także Dszidda i Dszudda od geografów nazywana) często była odwiedzana i opisywana przez podróżników europejskich. Miasto jest dobrze zabudowane i leży na wzgórzu, które się od morza wznosi zwolna. Ze strony lądowej otacza je mur, przepłany wieżyczkami. Są dwie bramy: bab Mekka i bab el Meddina, niemniej wzmocony. Po obu stronach miasta ustawione są baterye dominujące nad portem. Już raz w nowszych czasach wydarzyły się niespokojności, w skutek których chrześcijanie i konsulowie chrześcijańscy widzieli się być zagrożeni. Gdy w końcu roku 1855, zakazuje sultan handlu niewolnikami z Etyopią, podnoszą się arabowie tego miejsca przeciw niewiernym, których wpływom nie bez przyczyny przypisują to rozporządzenie. Zniesiony z posady szeryf Mekki należał do tego, ale wkroczenie kilku okrętów angielskich położyło koniec temu zamieszaniu.

Z Paryża donoszą, że Dszeddah ma być obsadzone przez wojska francuskie i angielskie. Poselstwo tureckie otrzymało w d. 15. m. b. dopeszę z Konstantynopola, podług której sultan wysłał do Dszeddah generała, aby prawo wojenne zapoklamował. Fuad basza odczytał równocześnie hr. Walewskiemu depeszę, w której sultan przyrzeka rządowi francuskiemu wszelką satysfakcyą za wypadki w Dszeddach wydarzone. — Z Suez donoszą, że w okolicach zostających pod bezpośrednim wpływem Mekki, rozjątrzenie jest niezmiernie. W moszeach Mekki, jak już donosiłem, obchodzono uroczystość rzezi w Dszeddah. Dszeddah jest, jak wiadomo, portem, do którego przybijają różliczni pielgrzymi udający się do grobu proroka. Jest ich w tym roku około 60,000 w okolicy Mekki. Wiadomość o zamordowaniu chrześcijan w Dszeddah napełniła ich dużą radością. 19. b. m. śpiewali Imaas (pieśń dziękczynną) w obliczności wiernych, a władze tureckie spokojnie się temu przypatrywały. Spodziewają się, że chrześcijanie z Mekki, z Hadeidy itd. dosyć mieli czasu aby się schronić na okręta.

(Nadesłano.)

Memoryał z r. 1753,

umieszczony w gałce na kościele chodziejskim.

Reperując obecnie nasz kościół, otworzyliśmy mniejszą gałkę miedzianą, umieszczoną na facyacie zachodniej. Wyjęto z niej pudełko z miedzi czworograniaste, podwójnym drótem obwiązane. W środku jego były dwa papiery, sześć szelągów i sześć srebrnych pieniązków, koroneczka z dziewiętnastu czarnych szklanych paciorków, relikwia św. Pryma męczennika, kartuszka zwinięta z napisem z jednej strony: *Maria sine labe concepta, ora pro nobis*, a z drugiej: *Verbum caro factum est et habitavit in nobis*. Papier mniejszy nieopieczętowany zawiera początki trzech pierwszych ewangelii w języku polskim, a czwartej św. Jana brakuje wraz z czwartką tegoż pólarkusza. W papierze, białą jedwabną nitką podwójnie obwiązanym i herbem Grudzińskich zapieczętowanym następujący memoryał na pergaminie spisany:

In nomine Domini amen.

Roku 1752 J. W. Jchf Państwo Karól i Krystyna z Sinańskich Grudzińscy, Kasztelanstwo Nakielskie, Diedzicy Chodzieża i Kolatorowie zaczęli ten kościół reperować z Fundamentów zaczęwszy, wszystkie podniebienia, Dach, Facyaty zgola jak nowy wystawili, Bogu na cześć i chwałę, Matce Najświętszej i S. Patronom na uszanowanie. Jako też *Inscribere* umyśleli *Dotem* 3000 zlot. Polskich, a to tylo *pur in Reperationem Externam tantum hujus Ecclesiae*.

Oczym będzie *fusus in Inscriptione et Ereptione*: Proboszczem jest Słachetnie urodzony łmci Jęzj Cebrowicz Kanonik kolegiaty Poznańskiej. B. M. V. in summo. Orąż i kapelanią Antoniego S. trzymał. Prezydentem tego miasta jest ad *Vitae Tempora* Sławetny Antoni Milewski Edukcyi Dworskiej i Rekognicyi pięknej, za którego rzadem znaczny agument miasto w Ludzi i Porządek wzięto. *Hoc Saeculo* różna kara Pana Boga na Polskę nastąpiła. Jako to *Interregnum post fata* Walecznego króla Augusta II. Który umarł w Warszawie 1732, które trwało Rok 1. Obrano było dwóch królów Stanisława Leszczyńskiego pod wolą *in solito loco*, a Augusta III. teraz nam szczęśliwie panującego na Pradze w asystencyi Moskwy; potem zaraż w Krakowie był koronowany, a Stanisław do Gdańska się rejtował; tam podstąpiła Moskwa i Król August III. z Sasami i Oblegli Gdańsk, który dosyć heroicznie bronił się; też zwyczajnie Fakcy nastąpiły. Co gdy postrzegł król Stanisław rejtował się do Królewca, a ztamtąd nazad do Francyi, a że Prymas na ten czas Teodor Potocki, Wielkiego Rozumu i ludzkości Pan, i Franciszek Rządowski, Podkomorzy Poznański Marszałek całej Rrzpetej, niechcieli przystąpić do rekognicyi króla Augusta, wzięci byli od Moskwy w areszt i do Torunia zaprowadzeni. Gdzie przeszło półtora lata siedzieli, a to że składać przysięgi niechcieli, gdyż podczas konwokacyi wyprzysięgała się Rzeczycia Cudzoziemca, *tandem* potem Dyspensa z Rzymu wypadła i gdy już Rzeczycia przyszła *ad Unionem*, Moskwa i Sasi wyszli z Polski. Potym 1736 nastąpiła fundacya Warty tak wielka, że Poznań na 6 łokci w wodzie pływał. Głód i Horoby wielkie, że od głodu umierali. Dalej nastąpiła szarańcza, która do tych jeszcze w Polsce i Brandeburgi znajduje się. 1744 Kometa się pokazał *inter Occidentim et Septemtrionem*, trwał 12 Niedziel. Potem nastąpiło Powietrze przez całą Europę i dotychczas w Polsce wyrwa się miejscami. 1733 król Pruski odebrał Śląsk, a 1750 wykupił Monetę Polską złoto i Francuszką z Polski i zaczął bić monety jak się prezentuje w tych jego pieniądzech; ta większa ma w sobie groszy 30 gdzie jest numerum VI. a mniejsza 15 gdzie jest numerum 12, gdzie zaś jest 24 gr. 7 i szeląg, i tak *consequenter* Nasz obaczywszy król znaczny ztąd Profit Jego, zaczął też w Saksonii bić Tynf szóstaki, trojaki, trochę lepsze jak Jego szelągi. Moneta w Polsce szła Czer. Złoty kupując Dobra po Złot. Pols. szelągami koprowemi 18; za Towary po Tynf 14. Zmieniając zaś po Tynf 13½. Talar bity po Złot. 8. Tynf po gr. 38. Szóstak bity po gr. 12 i 2 szelągi. NB. Biskupem Poznań. Dyecezyi naszej jest Teodor książę Czartoryski. Reszty, gdy będziecie ciekawy, doczytasz się z Historji. A teraz czytelniku wstępnie serdecznie do Pana Boga za duszę i Krystyny, aby im był Bóg miłosierny nad Duszami Ich i na tę Intencyą znów 3 Zdrowaś Marya. Ten zaś memoryał włożył się w tę gałkę dnia 26. Obrisi 1753, w Strzelcach Rezydencyi Państwa tego.

Valete et estote memeres nostri.

Chodzież, 17. Lipca r. b.

X. N. O.

PROSPEKT.

Z dniem 1. Stycznia 1859 r. wychodzić zacznie w Petersburgu czasopismo pod tytułem *Słowo* składające się z gazety w wielkim formacie, wydawanej dwa razy na tydzień, i z miesięcznego dodatku, obejmującego od 12 do 20 arkuszy druku.

Gazeta, oprócz obszerniej części urzędowej, mieszczącej wszystkie postanowienia rządowe i rozporządzenia administracyjne, zawierać będzie wiadomości polityczne, czerpane bezpośrednio z doniesień telegraficznych i zagranicznych dzienników, korespondencyi krajowe i zagraniczne, oraz feljtony, poświęcone nie powieściom, lecz najnowszym, interesującym ogół wiadomościom na polu przemysłu, sztuki i umiejętności.

Dodatek zawierać będzie: powieści, poezye, prace historyczne, polityczno-ekonomiczne, statystyczne, prawnicze, rozprawy z nauk przyrodzonych, artykuły o wychowaniu, nadto miesięczny przegląd polityczny i krytyczne rozbiory wszelkich dzieł nowych, zasługujących na uwagę, tak w naszej literaturze, jako też i we wszystkich słowiańskich, oraz innych zagranicznych piśmiennictwach; na koniec bibliograficzne doniesienia o bieżącej literaturze w ogólności.

Nie przemysłowe widoki, lecz chęć służenia sprawie narodowej oświaty przewodniczy niniejszemu przedsięwzięciu. Wybrany zaś został Petersburg za miejsce wydawnictwa z następujących pobudek: tu jest ognisko władzy centralnej; tu się skupiają wszystkie administracyjne interesa tak zwanych zachodnich prowincyj; tu w bogatszych księgozbiorach spoczywają drogie zabytki, rzadkie dzieła i rękopisma, których opracowanie nie mały może przynieść dla historii narodowej pożytek; tu łatwiej niż na całej kraj przestrzeni posiadać arcydzieła europejskie i śledzić ruch europejskiej oświaty pod wszelkimi względami: nauk, sztuk i przemysłu; ztąd na koniec łatwiej badać stan społeczeństwa Rosyi i dojrzeć wszelkich objawów umysłowego jej życia, którego poznanie tak niezbędnie jest potrzebne.

Jednocześnie z niniejszym ogłoszeniem, redakcyja weszła w stosunki z piarzami znanymi zaszczytnie w naszej literaturze, i od niektórych otrzymała już przyrzeczenie stałego współpracownictwa. Rodacy profesorowie petersburskiego uniwersytetu, oraz innych zakładów naukowych stolicy, wezmą w wydawnictwie *Słowa* czynne uczestnictwo.

Redakcyja pojmuje, że zadaniem każdego czasopisma jest nie tylko być zwierciadłem czasu i społeczeństwa, lecz zarazem i oddziaływać na nie. Przeto nie zaniedba żadnego środka wiodącego do tego celu, i dołoży wszelkich starań, aby z jednej strony pozyskać współudział mężów stojących na czele narodowego postępu, a z drugiej znowu otworzyć szranki dla młodych talentów, które z czasem na tem polu przodkować będą. Cel ten o tyle da się dopiąć, o ile niniejsze przedsięwzięcie znajdzie współudzielnictwo i życzliwość u ludzi światłych społeczeństwa. W to współudzielnictwo redakcyja ufa i prosi nawzajem o ufność i współudział; nim zdoła czynem udowodnić pożyteczność zamierzonego przedsięwzięcia, oddaje je pod sąd publiczny i wierzy, że tylko ze zjednoczenia sił i rozumnej dobrej woli dobro ogólne wyrość może.

W miesiącu Wrześniu będzie podany do wiadomości publicznej prospekt więcej szczegółowy, z wykazem osób, na współpracownictwo których redakcyja z pewnością liczyć może.

Cena gazety z miesięcznym dodatkiem

na miejscu, roczna 15 rsr.
 „ półroczna 9 „
 z przesyłką, roczna 17 „
 „ półroczna 10 „

Osobno Gazeta i Dodatek prenumerowane być nie mogą.

Listy i przesyłki adresowane być mają: do redakcyi czasopisma *Słowo* w St. Petersburgu. J. Ohryzko, redaktor odpowiedzialny.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 17. Lipca 1858.

Zyto (wępel po 25 szefli) dobrze się ustaliło w cenie; na Lipiec 42½ list., 41½ pien., na Sierpień 43 list., 42½ pien., na Wrzesień Październik 43½ pl., ¼ list., ¼ pien.

Okowita (beczka po 9600 Trallesa) nieco taniej; na miejscu (bez beczki) 164—½ (z beczką) na Lipiec 16½ pien., na Sierpień 17 list., 16½ pien., na Wrzesień 17½ pien., ¼ list.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 17. Lipca.

Pszenica 66—78 tal.

Zyto 45½—46½ tal., na Lipiec Sierpień 45½—46—45½ tal., na Sierpień Wrzesień 46—46½ tal., na Wrzesień Październik 46½—47½—46½—47½ tal., na Październik Listopad 46½—47½—48—47½ tal.

Jęczmień wielki i mały 40—45 tal.

Owies 31—38 tal.

Olej rzepiowy 16½ tal., na Lipiec Sierpień 16½ tal., na Sierpień Wrzesień 16½ tal., na Wrzesień Październik 16½—½ tal., na Październik Listopad 16½ tal.

Olej lniany 14 tal.

Okowita 16½ tal., na Lipiec Sierpień 16½ tal., na Sierpień Wrzesień 16½ tal., na Wrzesień Październik 16½—½ tal., na Październik Listopad 16½ tal.

Gdańsk, 17. Lipca. — Z wyjątkiem jednego silnego deszczu cały tydzień mieliśmy piękną pogodę i silne upały.

Toruń przeżyło: pszenicy 51,360 szefli, żyta 3960, grochu 3640, siemienia lnianego 2010. Belek dębowych sztuk 54, sosnowych 5075. Bali dębowych łasztów 40.

Woda w Toruniu podniosła się o kilka cali.

Targi angielskie w początku tygodnia ożywione, w ostatnich dniach lubo bez materialnego zniżenia ostygły. Dowozów ku temu żadnych oznaczyć nie można; bo i dowozy były mierne i konsumpcya silna — i zbiór nieprzedstawia się tak pięknie i tak obficie jak przed dwoma tygodniami rokowano. Na grun-tach ciężkich pszenice mniej więcej wyłożone, na lżejszych kłosa nie pełne. W początku Lipca ustaliła się opinia, że tegoroczne żniwa wcześniej o 15 dni od zwyczajnych się rozpoczną. Nadzieje te dziś upadły; a nikt w Anglii ani bardzo pięknego w gatunku ani obfitego w ilości zbiór się nie spodziewa.

W Szkocyi również pszenice od silnych wiatrów mocno zostały wyłożone, a ceny mocniej od angielskich się trzymały.

W południowej Francyi żniwa są w pełnym biegu i dobrze wypadły. W środkowych i północnych departamentach jest przekonanie, że zbiory bardzo rozmaicie wypadną — a że tam wielkich nie mają widoków, najlepszy dowód iż ceny pszenicy na wszystkich wewnętrznych targach się podniosły.

Z Ameryki również donoszą, że zboża w części od wylewów rzek a w części od gwałtownych upałów ucierpiały.

Nad Renem zbiór żyta bardzo źle wypadł, a przy ogromnej konsumpcyi i spekulacyi bardzo się ożywiła, a ceny wysoko się trzymają.

W Hamburgu, Belgii i Holandyi po ostatniej gorączce targi nieco osłabły i chęć do kupna zmniejszyła się.

Zebrawszy te wiadomości zdawałoby się, że na wszystkich ogólnie europejskich placach wysokie ceny i wielkie ożywienie powinnyby przemódz, wskutku jednak dzieje się inaczej, bo targi wszędzie pewną okazywały stagnacyą, a spekulanci albo wcale nie wchodzili w interesa, albo ze wstrętem i bojaźnią przystępowali.

Na naszej giełdzie handel w najzupełniejszą zapadł stagnacyę, a ceny w ciągu tygodnia 5 do 6 sgr. zniżyły się na łaszt, a wczoraj i dziś nawet większą ofiarą kupca do interesu nie można było zachęcić. Na groch odbył był łatwy po rosnących cenach. Zyto przeciwnie uwagi nie zwracało, a na większe partie ze zniżeniem nawet 6 guld. pod cenę targową nie można było znaleźć kupca.

W ciągu tygodnia sprzedano: pszenicy 40,200 szefli, żyta 21,300, jęczmienia 1560, rzepaku 21,300, grochu 600. Czerwonej koniczyzny 220 cent., białego 4. Rzepak był rozrywany.

Płacono za szefel pruski wagi berlińskiej.				Tal. sgr. fen.				Tal. sgr. fen.			
Pszenicy	92—93	2	21	8	3	24	2				
	93—95	2	25	—		—	—	—			
Żyta	91	1	20	6	1	24	—				
Grochu		2	5	—	2	7	6				
Rzepiu		4	1	8	4	5	10				

Kaniczyzny czerwonej cetnar od 14—16 tal., białej 21 tal.

Spirytusu sprzedano 200 beczek po 16½.

Drzewa jodłowego 1200 beczek (37 w przecięciu) 11½ 140 okraglaków, 48' dług. 90 dukatów, 457 belek sosnowych 21' długości 1½ po 5 ½ sgr stopa kubiczn.

Kursa zamian: Londyn 198. Amsterdam 101 Hamburg 45.

Aleksander Makowski & Comp.

Przybyli do Poznania 18. Lipca.

BAZAR: Schöbel z Gorzowa, Wiktor z Galicyi, Ramke z Gorzowa, Koczorowski z Górczyna, Jaraczewski z Sobiejuh, Łożyński z Mosiny
 HOTEL KRUGA: Kupfermann z Leszna, Fieck z Mrowina.

HOTEL EICHBORN: Düring z Frankensteinu, Wolff z Rogoźna, Rosenthal z Augustowa, Cowen z Londynu, Barnes z Frankfurtu n. M.

Z dnia 19. Lipca.

BAZAR: hr. Bański i Karśnicka z Wrocławia, Lossow z Boruszyna, Łubiński z Kączyzna, Łukasiewicz z Targoszyca.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Langner z Sorau, Schneider z Bremen, Geiger z Pforzheimu, Busse z Sorau, Schmidt z Hirschberga, Witt z Pomeranii.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Franczen z Moguncyi, Gadebusch z Szczecina, Dösel z Barmen, Meyer, Rosenwald, Hoffmann, Gidon, Kaskel i Jacobson z Berlina, Busse z Dembogóry, Grabski z Brzustkowa, Ohme z Immen, Kannengieser z Celle.

HOTEL DU NORD: hr. Żółtowski z Czacza, Chłapowscy z Turwi, Kierski z Bia

łężyca, Trampezyńska z Morownicy, Pietrowski z Królewca, Sibilski z Ostrorogu, Vassali z Chur, Gensichen z Kościana, Kahl z Lignicy, Scheuermann z Starogrodu, Freyhahn z Wrocławia.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Spisky z Wszedzyna, Albrecht z Stein, Philippsborn z Berlina, Ruben z Szczecina, Perschke z Pogorzeli, Tonn z Barcina, Trampezyński z Srody, Guigue z Aachen, Martini z Berlina, Klug z Mrowina, Frank z Darmstadt, Reiche z Zantoch, Hartmann z Wronek.

HOTEL PARYZKI: Rogaliński z Cerekwicy, Ifland z Łubowa, Rogaliński z Ostrobródz, Szeliski z Orzeszkowa, Chłapowski z Bagrowa, Szeliski z Drożyna, Heickel z Pławcy, Linke z Welny.

POD TRZEMA LILIAMI: Szamotulski z Pniew.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Sturtzel z Petersburga, Sturtzel z Bydgoszczy, plac Wilhelmowski 16.

OBWIESZCZENIE.

Na miejscach strzelania wojskowego z obu stron szosy do Swarzędza, jako też na zachód ku górze pod młynem Łącznym, odbywać się będą dnia 21., 22. i 23. m. b. przed i po południu ćwiczenia w strzelaniu wojskowym. Ostrzega się więc w nieostrożnym zbliżaniu i poleca się, do rozkazów wart wojskowych ściśle się zastosoować.

Poznań, dnia 19. Lipca 1858.

Królewskie Dyrektoryum Policyi.

Une bonne de la Suisse française, depuis trois ans en Allemagne et munie d'excellents certificats, cherche pour le 1er Octobre un engagement dans une famille russe ou polonaise. S'adresser sous **F. B.** à l'expédition du journal.

Pensja panien w Bydgoszczy rozpoczyna nauki po wakacjach dnia 6. Sierpnia r. b.

Białkowska, Przełożona.

Osoby, które wzięły bilety na loteryę fantową Domu Sierót na Śródcie, a które do dziś dnia swych fantów wygranych nieodebrały, zechcą się zgłosić po takowe do Siostry Przełożonej tegoż zakładu.

Tekturę smółcowaną ogniotrwiałą z fabryki **Alberta Damke i Spółki w Berlinie**, sprzedają od dziś po niższych cenach.

Edward Ephraim,

Poznań, tylne Chwaliszewo Nr. 114.

Pozdamskie towarzystwo zabezpieczenia bydła

istniejące od roku 1849 na wzajemności, i koncesjonowane do działania w obrębie całego państwa pruskiego, zabezpiecza konie, osły, zrebietka, bydło rogate, świnię i kozy, pod warunkami, które pod względem liberalności, przez żadne podobne towarzystwo, przewyższonemi nie będą.

Der Potsdamer Vieh-Versicherungs-Verein

Wynagrodzenie płaci się nie tylko na przypadek zniszczenia, mogącego nastąpić z natury, lub też chwilowego nieszczęścia, jako to: przez złamanie nogi, pożar, uderzenie pioruna i t. d., ale też i wtedy jeżeli zwierzę w skutek choroby lub też przypadku żyjąc, do użytku niezdolnym zostało.

Statuta są do nabycia bezpłatnie u podpisanego agenta, który jest upoważniony do pośrednictwa, życzącym podać wnioski o zabezpieczenia.

Lipschitz, Król. Kommissarz aukcyjny, biuro przy ulicy Szerokiej Nr. 20.

Krzyże na groby, płyty i pomniki w metalu, marmurze i piaskowcu według rysunków najsłynniejszych mistrzów, osobiście według modeli z cmentarza w Monachium, jako najświetniejszego w Niemczech, dostawia przy najakuratniejszym takowych wykonaniu po cenach fabrycznych, i trudni się zarazem takowych rzeczy ustawieniem Główna Agentura **H. Kallaga** w Poznaniu, ulica Fryderykowska Nr. 33.

Przed ustawieniem są niektóre krzyże i płyty do obejrzenia wystawione, i teraz właśnie skład mój w bardzo akuratanie wykonane próby jest zaopatrzony.

Mój w tutejszym mieście przy Berlińskiej ulicy Nr. 13. ukośnie naprzeciwko Dyr. Pol. nowo założony

HANDEL KORZENI I ŁAKOCI

polecam Przeciwności Publiczności łaskawym względem, przyrzekając najrzetelniejszą usługę.

Adolf Bernstein.

Mój nowo założony **Hôtel garni** pod orłem na rogu ulicy Junkern i Świdnickiej tuż przy rynku, polecam szanownej publiczności z nadmienieniem, że hotel położony jest z restauracją i handlem win i piwa.

Wrocław, dnia 16. Czerwca 1858.

Juliusz Riegner.

Dominiem **Jedlec** w pięć Pleśzewskim ma do sprzedania 100 sztuk bardzo dobrze utuczonych skopów.

Nasiona rzepy ścierniskowej funt po 8 Sgr. u

A. Niessing w Lesznie.

Dachówka w najlepszym gatunku, jest na sprzedaż dla braku miejsca, po znacznie niższych cenach.

Edward Ephraim,

Poznań, tylne Chwaliszewo.

Porter angielski, Limonadę Viktorię w flaszeczkach po 5 Sgr.,

likieri francuskie, hollenderskie i szwajcarskie, oliwę prowanską najprzedniejszą i świeżą, jako też

musztardę angielską, francuską i Düseldorską

poleca

Adolf Bernstein, Berlińska ulica Nr. 13.

CEGLY

rozmaitej klasy w wyborowym gatunku, sprzedają z moich cegielni na Ratajach i w Koto wie franco na plac budowania, po najniższych cenach.

Edward Ephraim, tylne Chwaliszewo Nr. 114.

Młockarnie mocne parokonne po 180, a większe po 200 Tal. są do nabycia u

F. Meisnera w Głównie pod Poznaniem.

Sardines a l'huile, nowe śledzie Matjes, świeże marynowane łososie, świeże marynowane węgorze i wyborne węgorze w porcyach poleca

Adolf Bernstein, Berlińska ulica Nr. 13.

CYRK RENZA.

Dziś w poniedziałek dnia 19. Lipca 1858.

Wielka Reprezentacja

wyższej sztuki jeźdźstwa konnego, ułożenia koni i gymnastyki.

Początek o godzinie 7, koniec po godzinie 9tej. Jutro reprezentacja.

E. Renz, Dyrektor.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 17. Lipca 1858.	Sto p. p. C.	Na pr. kurant	
		papierami.	gotow. zn.
Pożyczka rządowa dobrowola	4½	—	101
dito	4½	—	101
dito z roku 1856	4½	101½	—
dito z roku 1853	4	—	94½
dito z roku 1854	4½	—	—
Oblig. długu skarbowego	3½	—	84½
dito premii handlu morskiego	—	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej . .	3½	—	83½
dito miasta Berlina	4½	—	101½
dito dito	3½	—	83½
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3½	—	84½
dito Prus Wschodnich	3½	—	82½
dito Pomorskie	3½	—	84½
dito W. K. Poznańskiego	4	—	99
dito W. K. Pozn. (nowe)	3½	—	87
dito Szląskie	3½	—	86½
dito Prus zachodnich	3½	—	81½
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	92
Louisdory	—	—	109½
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk	3½	—	91

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

Dnia 19. Lipca 1858 r.

	od		do	
	tal. 1/2 gr.	tal. 1/2 gr.	tal. 1/2 gr.	tal. 1/2 gr.
Pszonicy pięknej, szefel po 16 garn.	3	—	3	2 6
Pszonicy średniej	2	22 6	2	25 —
Pszonicy ordynaryjnej	—	—	—	—
Żyta przedniego, szefel	1	22 6	1	25 —
Żyta łżejszego	1	20 —	1	21 6
Jęczmienia dużego, szefel	—	—	—	—
Jęczmienia małego	—	—	—	—
Owsa, szefel	—	—	—	—
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—
Groch na pastwę	—	—	—	—
Rzepak zimowy	4	7 6	4	12 6
Rzepak zimowy	3	25 —	4	5 —
Ziemniaków, szefel	—	20 —	—	—
Masła, garniec	2	10 —	2	20 —
Siana, centnar	—	—	—	—
Stomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80½ Tral.	—	—	—	—
dnia 17. Lipca	16 10	—	16 22 6	—
dnia 19.	16 10	—	16 22 6	—

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunek wiatru w Poznaniu

Dzień.	Stan termometru		Stan barometru.	Wiatr.
	najniższy	najwyż.		
12. Lipca	+10,0°	+17,2°	27" 8,2"	Pol. wsch.
13. "	+9,5°	+15,3°	27" 10,0"	Północny
14. "	+10,7°	+19,0°	27" 10,5"	Półn. zach.
15. "	+12,2°	+18,7°	27" 10,2"	Półn. zach.
16. "	+11,5°	+23,0°	27" 9,5"	Półn. zach.
17. "	+11,0°	+22,8°	27" 10,0"	Półn. wsch.
18. "	+14,0°	+24,0°	28" 1,7"	Półn. wsch.